

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Oponent práce

Autor práce: Bc. Jiří Kratochvíl

Název tématu: Vzdělávací kurz pro výuku předmětu Multimédia pro vzdělávání 1

Dodržení minimálního přípustného rozsahu práce	☒ ano	☐ ne	
Splnění bodů zadání	☒ úplně	☐ částečně	☐ nesplněno
Případný komentář: ---			

	Předmět hodnocení	Nadprůměrné	Průměrné	Podprůměrné
1	Formulace cílů a metodika zpracování práce	☐	☒	☐
2	Logická struktura a členění práce	☐	☒	☐
3	Rozsah a úroveň použitých zdrojů, bibliografické citace (dle platné ČSN ISO), poznámkový aparát	☐	☒	☐
4	Jazyková, stylistická úroveň a formální úprava práce	☐	☒	☐
5	Kvalita zpracování tématu práce	☐	☐	☒
6	Formulace vlastních závěrů, vlastní přínos autora práce	☐	☒	☐
7	---	☐	☐	☐

Doplnění hodnocení, připomínky, dotazy:

Diplomová práce Jiřího Kratochvíla s rozsahem 80 stran textu s doprovodným obrazovým materiálem (obsah, seznam literatury, seznam obrázků tvoří dalších 10 stran) je formálně členěna na 9 hlavních kapitol, úvod a závěr.

Při porovnání celkového rozsahu práce s rozsahem jejího úvodu, jehož náplň tvoří především formulační úprava zásad pro vypracování do podoby stanovených cílů, zdá se být takový úvod poněkud rozsahově skromný. Úvod by měl čtenáře také motivovat k přečtení celé práce popř. k absolvování zpracovávaného kurzu, proto by bylo žádoucí doplnit tuto pasáž např. o obecné pojednání týkající se aktuální důležitosti vzdělávání v oblasti multimédií.

První kapitola je zaměřena obecně na autorské právo a licence, ale je možné zde najít část věnovanou bibliografickým citacím. Zřejmě kvůli tomu, že informace pro tuto část autor čerpá pouze z jediného oficiálního zdroje, nebyl schopen uvést lepší příklad struktury citovaného zdroje, než jakým je kniha. Čtenáře práce zaměřené na multimédia a jejich součásti by ale spíše zajímaly struktury citací (ideálně s jejich příklady) z oblasti audiovizuálních děl, jako filmů, televizního vysílání, seriálových epizod nebo záznamů z videoher, či obecně videozáznamů a zvukových záznamů dostupných z digitálních nosičů nebo internetu.

Následující druhou kapitolu autor nazval jako multimediální soubory, přičemž v některých dílčích částech se věnuje datovým formátům pouze jednoho média, tedy formátům jen statického digitálního obrazu nebo pouze formátům digitálního zvuku, a přitom dříve sám cituje pro mě velmi zjednodušenou definici "Multimédia je souhrnné označení pro spojení videa, obrázku nebo zvuku." Zde uvedené zástupce formátů (komprese) zvuku by bylo také vhodnější představit až v následující kapitole přímo věnované digitálnímu zvuku. Pozitivní hodnocení si nezaslouží ani fakt, že podle uvedeného autor nedodrží základní terminologii celé oblasti. Zatímco se z nepřímé citace v úvodu kapitoly může čtenář dozvědět, že "multimediální soubor je datový kontejner" a můžeme do něj "uložit několik video stop, zvukových stop...", klidně pak představitele těchto multimediálních kontejnerů autor označí přímo v názvu

podkapitoly (2.2) jako "video soubory", a předpokladu, že nerozlišuje multimediální kontejner od formátu komprese videa, nasvědčuje nevhodná formulace v úvodu této části, a jen velice sporadická přítomnost formátů komprese videa u některého multimediálního kontejneru vycházející navíc z nepřímé citace zdrojů. Kromě toho zde postrádám alespoň stručný popis dalšího důležitého multimediálního kontejneru OGG, který autor jen zmiňuje na str. 30 v souvislosti s exportovanými výstupy popisovaného programového nástroje LMMS.

Obsah několika dalších kapitol je zpracován v kvalitě více odpovídající úrovni diplomové práce. Pozitivně hodnotím kapitolu věnovanou digitálnímu zvuku a jeho úpravě a tvorbě prostřednictvím volně dostupných nástrojů Audacity a LMMS. Pro doplnění by v případě prvního uvedeného nástroje mohla být uvedena skutečnost, že nahrávání nelze realizovat v případě, že je aktivováno tlačítko pauzy a u druhého editoru je možné skromnou nabídku hudebních nástrojů doplnit zkopírováním zvukových souborů v odpovídajícím formátu do příslušného adresáře v adresářovém stromu s instalovaným programem.

Jelikož po představení základního principu tvorby vlastní elektronické hudby následuje kapitola zaměřená na pravidla a zásady kompozice, bylo by žádoucí konkrétněji stylizovat už samotný název, aby bylo od začátku jasné, že nepůjde o kompozici hudební, ale obrazovou.

Hned v úvodu páté kapitoly nazvané jako digitální video se z vysvětlení samotného pojmu video čtenář dozví, že jde o "technologie pro zachování, zaznamenání, přehrávání nebo přenos pohyblivých obrázků, a to včetně zvuku." Přičemž tato formulace zapříčiněná nedostatečnou prací s dostupnými informačními zdroji zřejmě nepřipouští možnost existence videa bez zvuku a k pochopení podstaty celé definice určitě nepřispívá záměna slova zachytit za slovo zachovat.

I když se v práci objevují i přehledně a kvalitně zpracované části, celkově může budit dojem konglomerátu dalších témat, která s hlavním zaměřením na multimédia souvisí jen vzdáleně, např. zásady prezentování v tématu věnovanému multimediální prezentaci, pod nímž si autor podle všeho představil jen proprietární aplikaci MS PowerPoint a hlubším významem této oblasti se nezabýval.

Jelikož mělo být hlavním cílem vytvořit vzdělávací kurz pro výuku předmětu Multimédia pro vzdělávání I, zatím bych nedoporučil vyučujícímu tohoto předmětu, aby aktuální podobu kurzu zveřejnil studentům před tím, než provede jeho důkladnou revizi a úpravu pro výuku důležitých textových částí.

Na druhou stranu je z celkového zpracování a především pak z řady doplňujících mediálních a multimediálních studijních podpor viditelná snaha autora o co možná nejlepší výsledek, proto také celou práci hodnotím jako dobrou.

Otázky a úkoly k obhajobě:

Pokud bude některý multimediální kontejner, vámi označený jako video soubor obsahovat pouze zvukovou stopu, půjde stále ještě o video (latinsky vidět) soubor?

V oblasti digitálních multimédií se používají také pojmy jako multiplexer (muxer) a demultiplexer (demuxer či splitter) o nichž se v práci nezmiňujete, doplňte vysvětlení toho, co tyto pojmy představují s případným uvedením příkladu použití.

V úvodu páté a šesté kapitoly vysvětľujete pojmy video a animace, vysvětlíte rozdíl mezi animací a videem. Dále na základě vámi uvedené definice videa zdůvodněte (ne)existenci videa bez zvuku.

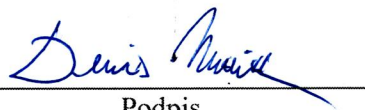
Součástí jedné ze zásad pro vypracování diplomové práce bylo doplnit vytvořený vzdělávací kurz o vhodné aktivizační prvky, některé z nich prezentujte přímo v kurzu.

Celkové hodnocení práce	☐ výborně	☐ velmi dobře	☒ dobře	☐ nevyhovující
--------------------------------	-------------------------------	-----------------------------------	--	------------------------------------

Hodnocení vypracoval: PhDr. Denis Mainz, Ph.D.

5.6.2018

Datum

Podpis